USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci navrhovatele: **J. K.**, o nejasném podání navrhovatele ze dne 26. 6. 2012, č. j. 260612/JF20225-ČR, EU, v řízení o kasační stížnosti navrhovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 8. 2012, č. j. 3 Na 137/2012 – 8,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Usnesením ze dne 15. 8. 2012, č. j. 3 Na 137/2012 – 8, odmítl Městský soud v Praze nejasné podání navrhovatele ze dne 26. 6. 2012, č. j. 260612/JF20225-ČR, EU. Uvedené usnesení městského soudu napadl navrhovatel (dále též „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 18. 10. 2012, č. j. 1 As 140/2012 – 7, stěžovatele vyzval, *„aby ve lhůtě sedmi dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) za kasační stížnost, který činí podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků částku 5.000 Kč.“* Současně stěžovatele poučil, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 26. 10. 2012. Na výzvu k zaplacení soudního poplatku stěžovatel ve stanovené lhůtě nereagoval.

[3] Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích, vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

[4] Do dnešního dne stěžovatel soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti nezaplatil ani nepožádal soud o osvobození od soudních poplatků. Lhůta stanovená ve výzvě ze dne 18. 10. 2012 přitom uplynula dne 2. 11. 2012. Ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem (ani následně) tedy stěžovatel soudní poplatek neuhradil, a soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil. O tomto následku byl stěžovatel v usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 140/2012 – 7 poučen.

[5] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. listopadu 2012

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu